

Nr 364.

Av herr **Andersson** i Falkenberg **m. fl.**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 101, med förslag till lag angående ändrad lydelse av 35 § lagen den 29 juni 1923 (nr 286) om sparbanker.*

I proposition nr 101 föreslår Kungl. Maj:t att riksdagen måtte antaga förslag till lag angående ändrad lydelse av 35 § sparbankslagen, innebärande, att även sparbanker, vilkas egna fonder icke uppgå till tio procent av insättarnas medel, skulle medgivas att för allmännyttigt eller välgörande ändamål, som ej skall tillgodoses genom skattebidrag, anslå högst en tjugondel av de vinstmedel, som eljest skolat avsättas till reservfonden.

Kungl. Maj:ts förslag avser även att medgiva huvudmännen rätt att åt styrelsen överlåta att närmare bestämma om användningen av medel, som huvudmännen anslagit för allmännyttiga eller välgörande ändamål, därvid dock sådant medgivande för sparbanker med den vidsträcktare utdelningsrätten skulle begränsas till en tiondel av de för utdelning tillgängliga medlen. Såväl huvudmännens som styrelsens beslut i anslagsfrågor skola underställas länsstyrelsens prövning.

Den nya lagen föreslås skola träda i kraft den 1 januari 1939.

Det vore emellertid önskvärt, att möjlighet bereddades de sparbanker, som icke uppnått 10 procent fondtäckning, att redan innevarande år i enlighet med förslaget bestämmelser i övrigt bevilja anslag av 1937 års vinstmedel till allmännyttigt eller välgörande ändamål. Ett särskilt skäl härtill utgör tillkomsten av den med anledning av Konungens åttioårsdag bildade fonden för bekämpande av barnförslamning och reumatiska sjukdomar. Det med denna fond avsedda ändamålet, som givetvis är av beskaffenhet att kunna tillgodoses genom anslag från sparbank jämlikt 35 § sparbankslagen, skulle uppenbarligen i hög grad befrämjas om tillfälle bereddades de sparbanker, som så önska men på grund av nu gällande bestämmelser äro därtill förhindrade, att lämna bidrag till fonden.

Av praktiska skäl synes i samband därmed även de föreslagna bestämmelserna om medgivande för sparbanks huvudmän att åt styrelsen delegera bestämmanderätten om användningen av medel, som huvudmännen anslagit, böra göras tillämpliga å anslag av 1937 års vinst.

Vi hemställa därför,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i det framlagda lagförslaget, att det förklaras omedelbart skola träda i kraft samt sålunda jämväl gälla med avseende å anslag av 1937 års vinst.

Stockholm den 22 februari 1938.

Anders Andersson,
Falkenberg.

Thorwald Bergquist.

Victor J. Mattsson.

Cl. Lindskog.